

PEAE Garraf · Sessió participativa · CCOO

Lloc: Sala Zoom

Data: dijous 19 de novembre, a les 10h

Durada: 90 minuts

Participants:

- Isabel Gutiérrez
- Lourdes Sindreu
- José Antonio Vizuet
- Juan José Rupérez
- Christian Jousseume
- Josep Maria Romero
- Albert Rodríguez
- Edu Jodar
- Plàcid Rosalén
- Isidre Also – NODE Garraf
- Mireia Valin – NODE Garraf

[**Albert Rodríguez**]: Aquesta reunió, com us he informat en el correu que heu rebut tots, es tracta d'una sessió participativa per redactar el [Pla Estratègic d'Activitat Econòmica del Garraf](#). Tenim amb nosaltres els companys de NODE Garraf, que és l'Agència de Desenvolupament Econòmic del Garraf, l'Isidre Also i la Mireia Valin. Formen part de l'equip redactor i dinamitzen reunions amb moltes organitzacions de la nostra comarca. Els que esteu convocats aquí, en principi, hem intentat que estiguen tots els sectors d'activitat, de la gent que representeu els diferents sectors en què esteu treballant amb les empreses per tal que pugueu aportar les vostres idees, perspectives, opinió, aquelles qüestions que considereu importants que han d'aparèixer en un Pla Estratègic des de la proximitat del sector on treballem; un pla que és a llarg termini per validar aquelles estratègies comarcals que des del sindicat creiem que han d'aparèixer.

Jo us vaig llançar 5 idees des de l'estratègia industrial, polítiques de mobilitat, la indústria, el turisme, el sector de la dependència, la diversificació en la nostra economia, etc., però també podem parlar d'allò altre que també considereu important, com l'educació, des del sector públic, l'habitatge o de qualsevol altra qüestió.

Passo la paraula a l'Isidre perquè us parli en profunditat d'aquest Pla Estratègic.

[**Isidre Also**]: Gràcies, Albert, i gràcies també, Josep Maria, per propiciar aquesta reunió. Sempre m'agrada explicar que quan s'aborda un Pla Estratègic han de passar dues coses, que hi hagi una gran oportunitat o una gran amenaça. Actualment, tots compartim que aquesta comarca no és que estigui en una gran amenaça sinó que està pagant la seva feblesa, la seva vulnerabilitat davant d'una crisi passada recentment i, sobretot, davant d'aquesta que estem patint ara mateix.

Per tant, quan les alcaldesses de la comarca i el Consell Comarcal del Garraf diuen que no podem esperar més, hem de dissenyar escenaris de futur pels quals la comarca pugui transitar i avançar, doncs se'ns demana a [NODE Garraf](#) que ho portem a terme i que ho fem amb molta diligència. Se'ns ha demanat que aquest Pla Estratègic el tinguem al mes de maig de l'any vinent, com a molt tard. Per tant, sí que és a mitjà i llarg termini però la seva execució, realització i redacció se'ns demana que sigui molt peremptòria i, per això, des de l'1 d'octubre estem reunint-nos amb entitats sectorials, intersectorials, gremials, estem treballant en focus grup, ja ho hem fet per parlar amb temes de mobilitat, connectivitat, economia blava, economia taronja, economia de la dependència, és a dir, estem en una execució molt trepidant d'aquesta fase de participació. Per això, també li vam demanar a l'Albert Rodríguez la possibilitat de que poguéssim fer aquest debat amb vosaltres, és a dir, que des del Sindicat fessiu la vostra aportació.

Si ningú té cap inconvenient enregistrarem la sessió amb àudio perquè es farà una transcripció literal en text que us enviarem a tots vosaltres a través del Sindicat perquè la valideu, feu esmenes o afegiu alguna altra cosa. Estic a la vostra disposició pel que necessiteu, a l'hora de posar falques en aquest debat. Així doncs, quan vulgueu, lliurement, pot intervenir qui ho vulgui.

[Edu Jodar]: Primer de tot, agrair per aquest intent de treballar tots els municipis junts perquè, sobretot, en temes de turisme i de comerç pretenem solucions locals quan el que necessitem és una solució molt més global.

En el tema de turisme el que nosaltres plantejem és un pacte nacional; és a dir, que abasti més enllà de les pròpies comarques. De fet, tenim una recepta específica pel Garraf que segurament no hi ha. **La marca Catalunya** és aquella que atrau al turisme i el que hem de treballar tots plegats és en **presentar-la i identificar-la com una destinació segura que pugui atraure més turistes**.

Jo soc de serveis i englobo tot el que és turisme, hostaleria, comerç i banca. També està Juanjo amb nosaltres; és d'una empresa, una gran distribuïdora, que aposta per posar botigues també en el centre de la ciutat. Per tant, hem de treballar per tal que l'entorn digital convisqui amb allò que ens és més proper. Si parlem de comerç **hem de tendir a que les botigues segueixin ocupant els centres de les ciutats**, perquè també tenen una funció socialitzadora; **les comandes que es puguin fer per la via digital i es puguin recollir a la botiga que tenim al costat**. Hem de ser capaços d'incentivar aquest tipus de consum perquè fan una doble via; per una banda, les ciutats continuen sent ciutats vives amb comerços de proximitat i, per una altra, **mantenen l'ocupació, també de proximitat**.

En el cas de l'hostaleria, hauríem d'aprofitar aquest temps per millorar la qualificació dels treballadors i treballadores. No hem de pensar que és un sector per sí mateix precari o que no aporta. És un sector amb una gran incidència en el PIB de Catalunya i d'ocupació. Pot ser un motor de l'economia però per això necessitem, per una banda, una **millor qualificació dels treballadors i les treballadores** i, també necessitem deixar de competir entre Vilanova i Sitges o entre la ciutat del costat; això no ens portarà a cap lloc.

Hem de competir com una marca molt més àmplia, que és Catalunya, i **hem d'aprofitar les sinergies de les diferents localitats per fer una marca molt més àmplia.**

Hi ha també un problema de mobilitat de molts treballadors per arribar a la seva hora a molts hotels de Sitges perquè **no arriba la connectivitat col·lectiva i sostenible.**

Això també té molt a veure amb els turistes, els quals necessiten poder arribar de forma ràpida i sostenible a Barcelona. Així doncs, hem de millorar molt el transport col·lectiu si volem atraure un turisme de qualitat cap al Garraf. També hem d'aprofitar aquell turisme que respecta el medi ambient i l'entorn. Els hotels han d'apostar per instal·lacions de plaques fotovoltaiques, hem de millorar els parc d'hotels, hem d'aprofitar per fer obres i, sobretot, hem de tenir cura amb aquells projectes que es vulguin posar en marxa que tinguin a veure amb el futur.

De vegades, és molt senzill dir que tinc un gran projecte que té un fort impacte amb el medi ambient i amb el meu entorn perquè estic generant ocupació. Aquests tipus de projectes si després no funcionen els acabarem pagant entre tots i totes. Tenim un projecte al Garraf que potser ens hauríem de mirar amb una mica més de cura. No tenim pressa en posar en marxa grans focus d'atenció turística per atraure una unitat molt gran, quan l'impacte que podria tenir en el medi ambient o en l'entorn després podem passar molt de temps en revertir-lo.

Potser alguns projectes que tenim ara ens hem de plantejar i vigilar més quin impacte té en el seu entorn, perquè tampoc no si val tot per generar ocupació en el turisme i l'hostaleria. Potser ens hem de plantejar que el que tenim més valuós en el turisme és el nostre entorn i, potser, ens hem d'esperar a veure si els informes ens diuen que aquest projecte té sentit fer-lo ara o no.

[**Albert Rodríguez**]: Estàs parlant del projecte entre Sant Pere de Ribes i Sitges.

[**Edu Jodar**]: Efectivament. És un projecte que permet atraure turisme al que era l'antic autòdrom de Sitges, amb una instal·lació d'hotels, més restauració, més un tema d'hípica però que pot tenir un impacte, precisament en el Massís del Garraf per l'altra banda que estic jo, que estic a Cornellà, que no tenim molt clar quin impacte tindrà sobre l'entorn i sobre la seva natura i, sobretot, en un moment on estem parlant de que els desplaçaments haurien de ser més sostenibles.

[**Albert Rodríguez**]: Subratllo de les teves paraules el tema de la formació i la qualificació dels treballadors, també la millora en la qualitat de l'ocupació i el tema de no competir, sinó cooperar de forma comarcal perquè el tema del turisme i l'hostaleria tinguin millors resultats.

[**Lourdes Sindreu**]: Soc la responsable d'educació privada a la comarca, molt agraïda de que tingueu present les nostres aportacions per incloure-les en el Pla Estratègic.

En primer lloc, seguint l'ordre del dia, penso que no hi haurà canvis en la nostra comarca si no hi ha també un foment de la formació específica. És a dir, des de la comarca, s'hauria de tenir molt clar quins són els eixos o quins tipus d'empreses volem oferir i, a partir d'aquí, **fomentar una formació professional que sigui en concordança amb les oportunitats que ofereix la comarca**; sigui a nivell del mar, oferint formacions marítimes pesqueres, formació de navilieres, etc. També a partir d'una avaluació en la què es veu que tenim un **envelliment poblacional** cal un estudi exhaustiu a curt i llarg termini per veure quina seria l'edat mitjana de les persones de la comarca, **aleshores també s'hauria d'introduir una formació més amplificada sobre la cura de la gent gran**.

També s'hauria de **valorar quin tipus de residències volem a llarg termini si preveiem que hi haurà molt d'envelliment a la ciutat**. És evident que el tipus de residència antic, on la persona es quedava tancada en una habitació, ja ha canviat. Pensem que ara la gent arriba als 80 anys amb una qualitat de vida, un nivell cultural i de moviment social, gràcies a les xarxes, com no hi havia abans.

Les residències s'han de quedar igual o s'ha de fer una aposta per residències tipus hotel on ells puguin tenir la seva independència i disposar de noves tecnologies? I la formació que reben aquests mateixos treballadors ha de ser la mateixa que hi ha ara? És a dir, quan ja tinguem un estudi avançat de quin serà el nivell poblacional, ens hem de plantejar què és el que volem per a la nostra gent gran. Pisos compartits?

La formació hauria d'estar encaminada a les oportunitats que dona la comarca, perquè la formació professional comporta fer unes pràctiques que si estan encaminades al que es fa és més fàcil que els treballadors i treballadores de la pròpia comarca es quedin en ella amb un lloc de treball. Així incentivem l'economia i no la convertim en ciutat dormitori.

Del que és economia sostenible a nivell de formació s'hauria d'influenciar a les escoles; és a dir, des dels ajuntaments s'haurien de promocionar tutorials perquè aportin a les escoles el concepte d'economia sostenible, un comerç de proximitat, de la creació d'uns delegats d'escola que tinguin consciència del que és el reciclatge, què és l'economia sostenible...

D'altra banda, **podem instruir les empreses dotant-les de subvencions, o bé treure'ls uns impostos** que recaiguessin dins dels ajuntaments, en aquelles que demostrin un pla econòmic que sigui sostenible i ecològic. Premiar a aquestes envers un increment dels impostos a aquelles que no ho fan.

Amb el COVID s'ha vist que el turisme internacional està creant unes mancances molt grans, que fan perdre part de l'economia de la comarca. S'hauria d'intentar la creació de campanyes per fomentar el turisme intern, de proximitat.

L'economia sostenible també ens pot portar a anar cap a una comarca ecològica per tal de gratificar aquelles persones que tinguin cotxes elèctrics, que vulguin potenciar les energies renovables a les seves llars.

Aquelles **empreses de construcció que implantin materials sostenibles a l'hora de construir**, que tinguin planificacions que realment ens serveixin per utilitzar energies o aigua reciclable, com han fet en molts casos que l'aigua amb la que et dutxes després pugui ser reciclada.

Que hi pugui haver **punts de recàrrega a la zona blava** per aquelles persones que tinguin cotxes elèctrics i no hagin de pagar l'estacionament, mentre que, evidentment, els que són de benzina hagin de pagar.

El transport ferroviari i orbital és essencial perquè totes les poblacions tinguin interconnexió entre elles. Per millorar el transport públic, en la mesura que es pugui, tot el transport urbà per carretera es vagi transformant en autobusos elèctrics, encara que ja sé que seria una barbaritat posar-ho ara tot elèctric però sí que es pot valorar fer concursos d'adjudicació d'aquest tipus de transport que millora el medi ambient.

La part dels pàrquings dissuasius, evidentment com ja s'està fent a Vilanova, que hi hagi busos ecològics i gratuïts que et portin al centre, el que evita la combustió interna.

També estaria bé que des dels propis ajuntaments donessin exemple a la resta de veïns desenvolupant una economia sostenible, vull dir, exemples com els llums dels carrers que il·luminin cap avall, i si pot ser solars, millor, si hi ha calefaccions a les entitats públiques que siguin termovoltaiques, etc.

Una de les coses importants és educar i donar exemple.

[**Albert Rodríguez**]: Subratllo també formació, i el tema de la formació professional molt important, economia sostenible, comerç de proximitat, reciclatge, tota aquesta cultura de la cura al medi ambient com a filosofia que la nostra comarca pot adoptar.

[**Juanjo**]: La meua aportació seria orientada cap al sector del comerç on jo em desenvolupo. Estic molt d'acord amb que el comentat l'Edu. Crec que **és important no crear plans massa ambiciosos**; és a dir, s'ha de planificar un creixement per a la comarca a llarg termini tenint en compte la realitat actual. No dic que aquests plans ambiciosos no puguin ser positius o que no facin falta però hem de ser conscients de la despesa que comporten a les pròpies empreses. Ara és difícil que els empresaris encaixin en aquest tipus d'inversions.

Hi ha un pla de digitalització cada cop més present en el comerç i possiblement beneficia poc a la comarca perquè que la gent des de casa seva fa una compra per Internet, crec que **econòmicament aporta poc a la comarca, igual que hi aporta poc a nivell de mobilitat i la despesa que pot comportar, restaurants, laboral, etc.**

Precisament, Inditex té en marxa un projecte de transformació digital per potenciar aquest tipus de venda, que va en contra dels interessos dels treballadors, perquè tenen intenció d'aplicar un "41" i modificar moltes de les condicions de treball, amb una previsió de 1000 tancaments de tendes a nivell estatal. Així doncs, sembla que la digitalització s'està veient com un tema molt positiu però crec que, a dia d'avui, és complicat.

D'alguna manera ens hem d'asseure amb els empresaris i crear un entorn molt profitós per a la venda, potenciar això perquè aquests empresaris no perdin. Precisament, en poblacions petites, i molt semblants a les nostres en capacitat, ja estan tancant moltes tendes, crec important de fer un estudi. És difícil mantenir aquest equilibri, entenc que com a Ajuntament de Vilanova els seus ingressos arriben de molts llocs, entenc que els lloguers són recursos importants, però també s'ha d'entendre que si l'empresari veu els costos que té en determinades zones, potser també es planteja la transformació digital.

Hi ha molts exemples de com **l'avanç tecnològic precaritza les condicions de treball**, és el cas de Glovo, amb la controvèrsia que ha generat recentment amb els falsos autònoms.

És molt interessant el tema del pla de formació professional que ha comentat la Lourdes. És cert que les empreses grans aporten aflluència de gent, són centres importants que s'han de mantenir, encara que al Garraf predominen les petites i mitjanes empreses i no n'hi ha gaires de grans. Aquestes empreses ho tenen molt complicat per trobar treballadors qualificats en la pròpia comarca.

Precisament, és molt encertat treballar en aquesta formació professional, inclús **plantejar-se crear centres on aquells estudis comportin unes pràctiques** que facilitin als empresaris poder contactar directament amb residents de la zona, perquè en la majoria d'ocasions han d'anar-los a buscar a centres de Barcelona.

La zona blava li aportarà uns recursos a l'Ajuntament, però també és un detriment per la mobilitat de la població perquè si surt a comprar al centre i comença a donar voltes buscant aparcament per, finalment, haver de pagar per un temps limitat, acabarà quedant-se a casa, realitzant la compra online i una despesa 0 ni en comerços o restauració de la ciutat.

Crec important promoure taules negociadores amb els empresaris perquè els sindicats puguem fer de mediadors, beneficiosos, aportar propostes amb criteri i basades en el nostre coneixement.

[**Albert Rodríguez**]: Molt interessant el que apuntes perquè obres un debat amb la digitalització del sector del comerç on, sobretot, moltes de les empreses petites tindran moltes dificultats, per tant, es tracta de reconvertir el petit comerç, el de proximitat. Interpreto que **el Pla Estratègic ha de fer la reconversió del comerç**, que està canviant i afecta llocs de treball, tancament d'empreses petites, etc.

[**Isabel Gutiérrez**]: Moltes gràcies per convidar-me a aquesta reunió del Pla Estratègic. Soc responsable del sector de neteja, construcció i seguretat. Com a filla de Vilanova em fa molta il·lusió estar aquí per col·laborar i aportar qualsevol cosa que sigui beneficiosa pel Garraf.

Una petita reflexió en la línia de la digitalització. Crec que no s'ha apostat suficient pel comerç de proximitat, el de tota la vida. Entenc que és molt més sucós tenir empreses grans, sobretot de comerç, com ara supermercats o cadenes de roba que paguen uns lloguers elevats i que poden col·laborar econòmicament a l'Ajuntament, però **caldria apostar per ajuts a persones joves que volen reactivar un negoci d'un comerciant que es jubila** i, des de l'administració s'hauria de valorar i apostar per ajuts que incentivin aquestes activitats, no només a autònoms -que des de l'administració central ja es fa- sinó des de l'Ajuntament, **buscar alguna fórmula d'ajuts de lloguers** i amb propostes, sempre i quan hi hagi unes mesures determinades, i una aposta intel·ligent i a llarg termini de continuar amb el comerç petit, que està cada dia més mort.

El sector de la construcció està sent molt malmès. Pràcticament ha desaparegut molta empresa important de la comarca i ara estem notant que hi ha molta empresa petita que s'està orientant cap a la rehabilitació. S'està plantejant fer rehabilitacions i crear nous edificis per donar-li vida a aquest sector. M'agradaria que l'administració tingués en compte **la rehabilitació d'edificis municipals i del casc antic i fer noves obres on les empreses que es contractin ho facin bé**, que es mirin les condicions, conveni laboral, formació dels treballadors, si compleixen les normatives d'energies renovables, etc., perquè a vegades, la sensació que et dona és que al final l'administració ho dona a l'empresa que sigui perquè econòmicament ens és més viable però no mirem més enllà.

No podem tenir empreses de la construcció fent rehabilitacions d'edificis municipals quan no compleixen la llei de prevenció de riscos, o que els treballadors estiguin cobrant per sota del conveni o fent hores extres, moltes més de les regulades per llei, etc. Des de l'administració pública del Garraf hauríem d'incidir amb això perquè minva molt els drets dels treballadors i treballadores, així com la qualitat del servei d'aquestes empreses.

Apostem molt per la neteja de residus i viària. Crec que s'estan plantejant municipalitzar el servei i buscar noves fórmules; sobretot, apostem per fer-ho bé. S'està veient que **les empreses que estan fent la neteja de residus i viària a Vilanova els seus vehicles no compleixen la normativa ni són eficients** perquè estan esperant a la contracta, contaminen i fan soroll i això no s'està contemplat des de l'administració pública.

Creiem que la persona que viu en aquesta ciutat vol tenir uns vehicles, quan tu apostes per energies renovables, tu vols uns vehicles que estiguin recollint residus que siguin d'energies renovables, híbrids, que s'estigui apostant per aquestes coses. És una mancança que s'hauria de plantejar i apostar molt abans de municipalitzar.

Com comentava el Juanjo, **hauríem de crear una taula per totes aquestes qüestions**, com ara potenciar el comerç, hostaleria, neteja, construcció, educació, etc., on es puguin aportar idees i puguem col·laborar que és lo bàsic.

[**Albert Rodríguez**]: Subratillo les dues coses, pel que fa al comerç de proximitat i, sobretot, obrir espais de diàleg per afrontar sectorialment totes aquelles qüestions com la municipalització de serveis, el sector públic, construcció, etc.

[Jose Antonio Vizquete]: També vull agrair l'oportunitat de participar en aquest debat. Treballo a la indústria, una indústria una mica peculiar perquè estic a la Federació d'Indústria per un 1%, perquè la meua empresa es dedica al manteniment ferroviari i un 49% és de Renfe i un 51% privada.

A diferència del que ha plantejat l'Edu, d'un pacte nacional pel turisme i l'hostaleria, a la indústria sí que hi ha un pacte nacional però falta que s'apliqui i es doni el valor que té. El nostre és molt complet però s'ha de portar als territoris. **Al Garraf hem de tenir en compte la situació dels polígons industrials, com estan els subministraments energètics**, si tenen o no micro-talls, perquè això afavoreix o perjudica que les indústries romanguin o marxin perquè, tant a nivell de subministraments com de comunicació, **les empreses cada cop estan més avançades tecnològicament i necessiten estar connectades correctament**. Tenen o no tenen fibra òptica? Tenim els polígons cuidats o descuidats?

Hem de protegir el sòl industrial perquè la indústria es veu envoltada d'habitatges i l'impacte final és que es demonitza perquè genera soroll i contaminació. Aquest aspecte és molt discutible perquè l'automatització dels processos productius ens dona l'oportunitat de corregir aquests factors contaminants. Un exemple és Components Vilanova, que abans estava fora de la ciutat i ara està dins perquè s'han construït nous habitatges que poden assenyalar que aquesta indústria molesta.

Ens estem posant trampes a nosaltres mateixos quan edifiquem a prop de polígons generant en la ciutadania un refús cap a la indústria, que és molt necessària per a l'estabilitat econòmica del territori. El que ens ha demostrat aquesta pandèmia és que la feblesa de les economies està molt lligada al percentatge d'industrialització i al pes de la indústria que té la regió.

La presència d'indústria és garantia de llocs de treball estables i d'una economia més forta. Tot el que fem per protegir la indústria que tenim i generar oportunitats per a que noves indústries s'instal·lin en el nostre territori és **avançar en futur i en un canvi de model a una economia circular i verda**.

S'han de dissenyar estratègies que atreguin aquesta inversió i, sobretot, a diferència del que s'ha dit, en el canvi de l'automatització i la digitalització s'ha de veure l'oportunitat. Si bé és cert que en el cas del comerç pot tenir un impacte negatiu igual que en la indústria, hem de procurar l'automatització dels processos productius, al servei de les persones, per millorar la qualitat de l'ocupació i anar cap a la reindustrialització. L'automatització dels processos productius comporta una pèrdua d'ocupació o de transformació d'aquesta ocupació, però també és cert que en els balanços de comptes de les empreses passa a ser cada cop més irrellevant el percentatge que destinen a salaris i, per tant, ens dona l'oportunitat de poder atraure o recuperar indústria que s'ha deslocalitzat per abaratir costos i poder disposar d'aquesta recuperació, però necessitem un pilar fonamental que és **millorar la formació professional**.

A Vilanova teniu un exemple molt bo i positiu, un dels pocs centres de formació professional que fa estudis de tècnic de manteniment ferroviari rodant. Només es fa en 5 instituts a nivell estatal dels quals 2 són públics, i un d'ells està a Vilanova.

Teniu un dels tallers més grans de Catalunya de primer i segon nivell, al centre de la ciutat, que s'ha de potenciar i insistir en que es facin inversions perquè és anecdòtic que tinguem parc de rodalies de Catalunya on les revisions de segon nivell, és a dir, quan el tren es desmunta peça a peça i es torna a recompondre, tenim trens de rodalies que se'n van a Valladolid a fer-ho tenint-ho aquí. S'hauria de parlar amb el Ministeri de Foment, de qui depèn Renfe, perquè es facin inversions en el taller i es pugui protegir l'ocupació d'una comarca on el pes industrial no és gaire alt i ens hem de dotar de mecanismes per a protegir-lo.

També és essencial el tema radial de **comunicar tant per a passatgers com per a mercaderies. El transport ferroviari és un tema de futur** i, aprofitant que teniu el pes important d'un taller i centre de formació de Catalunya del sector ferroviari, crec que teniu una gran oportunitat de potenciar aquest sector i que aquest estigui centrat a la comarca. Això s'ha de governar des del diàleg social, participar amb les empreses en l'elaboració de plans industrials, escoltar les empreses i els treballadors, dissenyar a futur i posar els mitjans públics necessaris perquè hi hagi garanties de generació d'ocupació.

[**Albert Rodríguez**]: Molt interessant això que plantejes. Al Garraf no tenim la sensació que les instal·lacions de la Renfe siguin nostres; no ens pertanyen, no les governem. Subratllo també aquesta última part que deies del diàleg social, valorar el Pacte Nacional per la Indústria amb el qual hem d'aprofitar els recursos que tenim al nostre territori.

Aprofito per recordar que els assistents a aquesta reunió amb antelació han rebut un document amb 4 o 5 idees que hem treballat des de CCOO. Posem aquest text a disposició de l'equip redactor d'aquest Pla Estratègic.

[**Christian Jousseume**]: Gràcies per la invitació. Soc responsable de pensionistes i jubilats del Garraf, que tenen unes necessitats de serveis públics relacionats amb la salut i la dependència.

El pes de la població de més de 65 anys al Garraf és d'aproximadament 26.500, el que representa un 17% de la població. Sovint es pensa que el Garraf és una zona on venen els jubilats a acabar el seu cicle de vida. Aquest percentatge no ho és tant perquè a nivell de Catalunya la mitjana és del 19%, és a dir, el Garraf no és un aparcament de gent gran. A més, si mirem l'índex d'envelliment, és a dir, majors de 65 anys per a 100 de menys de 15 anys, tenim 102 i la mitjana de Catalunya es troba en 116. **Realment el Garraf no és un lloc on hi ha majoria de gent gran.**

Necessitem serveis sanitaris. **És important insistir en la construcció del nou hospital de Vilanova**, del que fa més de 10 anys que se'n parla. Ara han trobat una solució amb la fusió amb l'hospital de Vilafranca, però no ho és perquè aquest centre està més lluny, es troba a més de 20 kilòmetres i la continuïtat entre les dues comarques és complicada.

La dependència, a nivell de residències, els criteris utilitzats són els de l'OMS que diu que ha d'haver un 5% de llits en relació amb la quantitat de gent gran que hi ha. Si estudiem el Garraf trobem que és el 5%, però just només pel Garraf. Hi ha municipis que tenen més places, per exemple Cubelles que té més proporció de places a la residència que de gent gran que hi viu a la població, però Vilanova està al 3,5%. Ara mateix faltarien més de 200 places de residències. La proporció de població de gent gran en els majors municipis està creixent, està previst que en el 2030 serem un 22% de la població, **s'ha de pensar en afegir, a part d'aquest dèficit que tenim, més places per a mantenir el 5% del nivell del Garraf i, això seria 440 places de residències que tenim que construir en els propers 10 anys** per no estar per sota d'aquesta referència. Si estem per damunt, millor. D'aquí a 40 anys serem el 30% de la població. Ho hem de preveure per evitar les llistes d'espera.

Quan parlem de residències poden ser residències amb o sense metges, també pisos tutelats. Després està tot el servei i d'altres tipus d'habitatges on poder tenir els grans reunits, amb uns serveis metges i de restauració que no tinguin el problema de la soledat. A nivell del Garraf existeix un programa d'investigació anomenat [Envel·liment actiu i saludable](#), coordinat amb el Consell Comarcal i els ajuntaments, que rep també diners d'un FEDER, que per aquests tipus d'investigacions seria molt interessant perquè la seva durada és de 3 o 4 anys i seria interessant mantenir aquests estudis basats en la robòtica i digitalització de les ajudes per la gent gran.

M'agradaria aportar unes idees a nivell individual ja que en el passat he treballat en el sector de l'agricultura. Penso que aquest sector en l'àmbit de Vilanova s'està desenvolupant el POUM on ja hi estan havent canvis i taules rodones. He proposat que hi hagi un **recolzament més fort a la producció d'hortalisses de proximitat**.

Tenim **un sector vitivinícola al Garraf molt important que hem de defensar**, tant a nivell dels agricultors com dels cellers.

Des de fa anys **hi ha una piscifactoria que crec que hauria d'estar més desenvolupada**, ara fa uns anys que funciona de forma discontinua i penso que s'hauria donar més recolzament; si més no, que funcioni aquesta que ja hi és.

En el sector de la ramaderia ja no tenim granges per cuidar.

Existeix una empresa de compostatge a Sant Pere de Ribes. Fa anys tenia problemes per trobar i recollir suficient material vegetal i tampoc el compost no tenia gaire èxit. Crec que és un sector que també s'hauria de recolzar perquè, primer, és el que recull tots aquells residus vegetals dels jardins, camps i boscos per aprofitar després pel seu compostatge que es podria utilitzar en l'agricultura de proximitat i, també potser, per a produir electricitat.

Desenvolupar una producció elèctrica renovable al Garraf.

Crear un centre de dades públic per a tots els serveis oficials. Crec que ja s'ha creat a Barcelona on es guarden les dades públiques en unes entitats privades.

[**Albert Rodríguez**]: Obres qüestions importants més enllà del teu coneixement del sector de la dependència, completant tot el que deia la Lourdes del tema formació. I, sobretot, crec que el sector primari d'activitat econòmica també l'hem d'analitzar.

[**Plàcid Rosalen**]: Em sembla molt interessant tot el que han dit els companys. A vegades caiem en contradiccions; per exemple, bonificar a la gent que tingui un cotxe elèctric està molt bé però no tothom pot accedir a aquest tipus de cotxe. A l'obrer que té un cotxe amb benzina se'l penalitza. Potser s'hauria de mirar que els cotxes elèctrics fossin més econòmics i tothom hi pogués tenir accés. Transcendeixen moltes vegades les inquietuds que tenim a un nivell local o comarcal, quan hi ha històries més estructurals on hi hauria d'haver polítiques més concretes des de l'Estat i la Generalitat en defensa de l'ecologisme i la sostenibilitat.

Estem en un moment molt complicat, hem vist arran de la pandèmia que el sistema està molt debilitat, perquè està basat en el consum i, potser, és moment de **pensar en un altre model de desenvolupament econòmic més sostenible que el que tenim**. No és fàcil, però és el que estàvem dient, d'aquí a 30 anys els nivell de població gran quin serà? Estem molt acostumats a treballar en lo immediat i quan ja ha passat una crisi tornem a reproduir els mateixos defectes que teníem abans. Hem de posar la ment i tots els esforços a mirar més a llarg termini.

Jo, que provinc de serveis socials, en relació a la ocupabilitat, dic que hi ha molta gent que no està treballant i, per tant, a més de passar-ho malament, tampoc pot contribuir al consum habitual. Per tant, **la renda garantida i totes les subvencions que hi ha s'haurien de poder accedir immediatament**. La gestió d'això no depèn només del municipi, sí que la gestió és des de serveis socials, però és un tema de la Generalitat. Ho dic com a enllaç al que deia un company de reforçar la marca Catalunya i és que crec que hi ha coses que han de ser estratègiques de país per poder afrontar-les i desenvolupar-les.

El que deia la Isabel també em sembla molt important. Estem demanant que les empreses tinguin la sostenibilitat necessària però, d'altra banda, tenim camions i vehicles de l'Ajuntament que contaminen, fan soroll i són de fa 35 anys.

Considero molt important les **taules sectorials, on es pugui aprofundir més, on fem d'aquesta societat més democràtica i participativa**, més implicada la gent de la construcció, d'alternatives. Al final, si la gent no se sent interpel·lada a participar no hi pot haver consciència ecològica ni de cap mena.

[**Albert Rodríguez**]: Deies coses molt interessants com que, de vegades, al ser un Sindicat plural, divers, que tractem moltes coses, amb les nostres intervencions entrem en alguna contradicció com pot ser que defensant alguna cosa n'estem trepitjant una altra. Hem de combinar aquestes situacions. Crec que el diàleg social i les taules sectorials que proposàveu són molt importants a l'hora de poder establir el desenvolupament a nivell comarcal d'aquest Pla Estratègic. Jo crec que NODE està prenent nota de tot això i quedarà constància. M'agradaria que el nostre secretari afegís alguna cosa.

[Josep Maria Romero]: En primer lloc, agrair a la gent que ha participat perquè nosaltres som molt coneguts per organitzar el conflicte, la gent, la capacitat de negociació i d'acordar, però d'una cosa que no som gaire coneguts és per la capacitat de resposta i, de fet, la reunió d'avui expressa que la gent està molt arrelada al seu sector, a la seva realitat territorial i que té una capacitat de resposta amb rigor i amb solvència.

La primera cosa que volia destacar és que el tema del diàleg social nosaltres l'hem treballat molt en aquest mandat i el futur immediat és que, després de la pandèmia, haurem de fer un espai on haurem de fer un esforç amb **el diàleg social** i, de fet, històricament, aquesta comarca havia tingut massa ajuntaments i ciutats que feien la lluita pel seu compte, però avui, **a nivell del Pacte Comarcal, crec que harmonitza i li dona coherència a nivell d'una estratègia compartida.**

Val la pena també dir que el fet de tenir una agència com el NODE Garraf està ajudant molt. En una altra comarca, com és l'Anoia, els posem d'exemple de que a mitjà termini haurem de poder crear també una agència, si hi hagués recursos, per tal d'estimular el vincle entre els empresaris, l'administració i els treballadors per fer projectes compartits com està funcionant aquí prou bé.

El Garraf ha de tenir un projecte com a comarca però tenir una mirada cap al Penedès també, entesa com a vegueria; una visió supracomarcal que també és una realitat com a composició territorial.

Nosaltres sempre parlem molt de posar l'èmfasi en la formació professional i a la qualificació, a la indústria, a la idea de plans de mobilitat industrials, al comerç i al turisme amb temes de sostenibilitat i de qualitat. També hem parlat de l'economia de les cures, aquí hi ha marge per poder plantejar un projecte de recorregut al Garraf. Parlem de residus, també de l'economia circular, dels plans de desplaçament a empreses, de serveis públics i de transformació energètica on el Sindicat ha de fer una proposta que signifiqui llocs de treball.

Qualsevol Pla Estratègic del Garraf **ha de contemplar l'eixamplament de les desigualtats, la pobresa i la cohesió social**, les entitats d'economia social i solidària i de com donar suport a totes les persones concretes que pateixen aquesta situació de pobresa.

Hem fet un conveni de col·laboració amb l'Economat de Vilanova però això no és suficient, han de participar les administracions.

Per acabar, crec que CCOO hem d'agafar alguna bandera en un futur, per intentar fer algun tipus de plataforma o espai unitari.

Tenim una qüestió pendent, **reforçar el sistema sanitari del Garraf**, que és molt feble. Aquí el conjunt d'entitats socials i partits polítics hauríem de posar-nos d'acord per intentar fer una reivindicació compartida.

L'altra bandera seria com incidim en un **nou model de dependència** que pot generar llocs de treball, millorar les condicions precàries de les treballadores; en aquest cas són les dones les que fan aquest tipus de feina.

I, una tercera i última bandera és que nosaltres **volem incidir en la política d'infraestructures de mobilitat**. Hauríem de poder participar en alguna iniciativa de la comarca que abordi la idea, en relació amb els desplaçaments a les empreses i de recuperació del projecte històric de la línia ferroviària orbital, un tema necessari per cosir la comarca, la segona corona catalana, encara que significa també una inversió que a dia d'avui difícilment les administracions poden suportar.

[**Albert Rodríguez**]: Tots heu expressat molt bé el que volíeu. Segur que hi haurà més moments en aquest Pla Estratègic perquè pugueu seguir participant. Si voleu ens podeu enviar més idees que hagin quedat i jo els hi faré arribar a NODE. Per a nosaltres és molt important que les nostres idees quedin plasmades en aquest Pla Estratègic. Dono la paraula a l'Isidre.

[**Isidre Also**]: No podia sortir millor, com també el retorn que hem obtingut. Totes les participacions i aportacions han estat per treure'n un brou, gairebé s'han tocat totes les tecles, hem quedat molt complaguts de les vostres aportacions.

Us enviarem el document perquè el pugueu validar. Totes aquestes sessions i els programes als mitjans de comunicació que s'estan realitzant des d'octubre es publiquen al web plaestrategic.cat on a partir de demà estaran publicades les vostres fotografies amb el logotip de CCOO i, en pocs dies, també la transcripció un cop validada.

Annex de referència:

Propostes a nivell comarcal:

1. Acordar una **estratègia industrial** i productiva orientada a garantir l'equilibri territorial i social, en la línia del pacte per la reindustrialització del territori, defensant la indústria que tenim i apostant pel model de reconversió industrial del sector de l'automoció més sostenible en termes mediambientals.

2. **Planificar i dotar les polítiques de mobilitat**, infraestructures i xarxa de transport públic que permetin connectar el territori i garantir la mobilitat sostenible. El **peatge de la C-32** com a limitació del creixement econòmic del territori. Zones tarifàries Instar al Govern de la Generalitat la revisió immediata de les zones tarifàries del transport públic per tal d'assimilar-les a l'àmbit de la regió metropolitana i evitar la desproporció comparativa. El **projecte del traçat orbital per al ferrocarril** és una necessitat peremptòria per assolir la cohesió i la interconnexió de les perifèries de la regió metropolitana de Barcelona i donar resposta a les necessitats creixents dels ciutadans del Garraf que han de desplaçar-se per motius laborals a d'altres comarques.

3. **Potenciar la indústria turística** i la destinació turística d'excel·lència.

4. Desenvolupar i potenciar polítiques en el **sector de la dependència i de les cures**, hem de tenir en compte que actualment som una comarca amb una forta pressió residencial, d'edat elevada, que necessitarà madurar aquest sector en els propers anys.

5. La **diversificació** com la millor de les estratègies per afrontar qualsevol tipus de crisi. Per això, és molt important la complicitat i la planificació conjunta del territori amb el Govern de la Generalitat.

Us adjuntem l'informe de propostes pla de xoc sectorial que va elaborar la Comissió Obrera de Catalunya que pot servir com a document base de idees i que hauríem d'adaptar a la comarca del Garraf.

En el document adjunt a aquest es troben les propostes per a un Pla de Xoc Sectorial per a la reactivació social i econòmica a Catalunya.